

GENÇLER HAYAT ÇİZGİNİZİ DOĞRU SEÇİN!

“Ah gençler bilebilse, ihtiyarlar da bir yapabilse” diye aklımda bir söz kalmış. Elli yıldır gençlerle beraberim. Gençlerin psikolojisini elli yıldır gözlüyorum. Yaşıtlarının düştüğü çukurları gördükleri halde kendisinin hiç de o çukura düşeceğini aklına getirmiyor. Ama izlediği yolun istikameti çukuru gösteriyor.

Kanada da üniversite çalışan eski öğrencilerimizden Gördesli Mehmet Emin bey geçtiğimiz yıllarda ziyaretime gelmişti. Yıllar önce bir derste kendilerine “ Gençler hayatın başlangıcındasınız. En çok hata yapma yaşındasınız. Hayat çizginizi iyi seçin. Allah’ın sizi yaratırken içinize koyduğu vicdanınızın sesini ve bir de biz büyüklerinizi annenizi, babanızı, öğretmenlerinizi dinlerseniz vicdanınız ve bizler size doğru hayat çizgisini gösteririz. Ama onu ve bizi dinlemezseniz bu çizginin dışında seçeceğiniz hayat çizgileri her iki dünyada da hayatınızı karartır. Nereye gittiğinizi bilmiyorsanız ne yaptığınız hiç önemli değildir. Pusulasız gemi karaya oturur” demişim. Benim bu sözlerim yıllar sonra Kanada’da görev yapan Mehmet Emin beyin kulaklarını çınlatmış. Olayı kendinden dileyelim.

Kanada’nın kuzeyi 6 ay yaz, 6 ay da kışmış Buzullar erimeye başladığında yollar çamurdan geçilmezmiş. Büyük kamyonların ve iş makinelerin geçtiği yollarda kış aniden bastırmasıyla çok derin izler bırakmış. Yolun başlangıcında şöyle bir trafik levhası varmış: **“SÜRÜCÜ GİTMEK İSTEDĞİN YERE GİDEBİLMEN İÇİN LÜTFEN HANGİ İZİ İZİLEYEREK SÜRECEĞİNİ İYİ SEÇ. ”** “Bu trafik levhasını görünce aklıma siz geldiniz ve yılar önce derste **“HAYAT ÇİZGİSİ”** dersiniz kulaklarımda çınladı. Sınıftaki arkadaşlarım göz önüme geldi. Çizgiyi doğru seçemeyenlerin nasıl ziyan olduğunu düşündüm.” Bu söz karşısında bir öğretmen olarak duygulanmamak mümkün mü? Mevlana “ Hangi tohumu toprağa attın da filizlenmedi” diyor. Toprağa atılan mini minnacık tohum aylarca yağmur yağmıyor kurumuyor, aylarca yağmur yağıyor çürümüyor. Ama baharın güneş toprağı yaladığında o tohumun üstünde ister taş, isterse kaya olsun bir yerden yolunu bulup “Ben buradayım” diye kendini gösteriyor. İşte eğitim de böyle bir şey söylediğimiz hiçbir şey boşa gitmiyor. Yeter ki öğretmen arkadaşlarımın söyleyecek sözleri olsun.

Buradan yola çıkarak şunları söylemek istiyorum. Zamanında doğru hayat çizgisini seçmeyen kelli felli insanlar, Allah'a inanmaz, cahil bir falcının söylediklerine inanır. Hatta Günlük işlerini de gazete fallarına bakarak planlar. Ufak bir rahatsızlığında da ölüm korkusu basar. Doktor doktor koşuşturur. Doktordan sonuç alamayınca sonunda kocakarı da şifa aramak, onun okumasına, üflemesine, nefesine daha doğrusu ne çeşit bir maddeden yaptığı belli olmayan ilaçların hastalığına iyi geleceğine inanarak içer. Derler ki denizde boğulan biri, küçücük saman çöpüne sarılırmış. Çünkü artık düşünüp seçecek zamanı kalmamıştır. Oysa o saman çöpü bir sineği bile taşıyamaz. Koca bir insanı nasıl taşısın? Fakat onun aklına bunlar gelmez. Saman çöpüne tutunmak ister. İşte güçlü kuvvetli iken Allah'a ihtiyaç duymayan insanlar, Allahtan gayrisine servete, kudrete, şöhrete umut bağlayanların durumu da buna benzer. İnsan, Allah'ın verdiği nimetlerle şımarıp Allah'ı unutarak yaşarsa elbette kötü günde Allah'ın kendisini hatırlayacağını bekleyemez.

Ahkaf:34-)Denilir ki: bugüne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi, biz de bugün sizi unuturuz. Yeriniz ateştir yardımcılarınız da yoktur.

Haşir Suresi: 19)Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkmış kimselerdir

İşte o yukarıda sözünü ettiğim kelli felli insanlar bir çocuğun bile yapamayacağı büyük hataları yapmaktadırlar. İnsanlık tarihinde olduğu gibi bugünde Allah'ın ilahi kitaplarla önümüze serpiştirdiği ve insanı dünyada huzura ve ahrette de Allah'ın cennetine götürecektir olan geniş yol bile nice eğri büğrü dar çıkamaz sokaklar tarafından kesilmiştir. Oysa Allah'ın gösterdiği yol ise gündüz güneşi gibi aydınlıktır. İnsanlar buna rağmen kör karanlıkta yürürler. Allah her insanı yaratırken onu iyiye, doğruya götürecektir bir pusulayı, programı da içine yerleştirmiştir. Buna biz vicdan diyoruz. Vicdan insanoğluna verdiği ilhamla doğru yolu göstermesine rağmen günün aydınlığında dünyanın yalancı zevklerine uyarak kenardaki yollara sapıverip karmakarışık insanı her iki dünyada sıkıntıya sokacak yollara kendi iradeleriyle girerler. Gözleri kör edici bir sise bürünüp yakıcı ve yıkıcı sıkıntılardan geçerek uçurumun kenarında birbirlerine sorarlar : “ **ÇIKIŞ NEREDE?, KURTULUŞ, NEREDE? YOL NEREDE?.** Dün olduğu gibi bugünkü nesle de Allah her şeyi apaçık göstermiştir. Ama omzundaki meleşini değil de şeytanını dinleyen insanoğlu, yine de aynı hatalara düşmekten kendini alıkoyamıyor. Kendileri atalarının hatalarıyla alay ediyorlar,

yarın da kendileriyle alay edileceği gibi. Ahkaf: 33) “Yaptıkları kötülükleri onlara görünmüş, alay edip durdukları şey onları kuşatmıştır.”

Allah'tan başka dost edinenler hep Allah'la dost edinenlerle alay etmişlerse de sonunda kendileri alay edilecek duruma düşmüşlerdir. Ama Allah'a inananlar katiyetle onlarla alay etmemişler buna rağmen onların hidayeti için dua etmişlerdir. Firavun boğulurken “ Ben Musa'nın Rabbine inanıyorum” diye secdeye kapanması, Yusuf'un kardeşlerinin Hz. Yusuf karşısında mahcubiyetleri, nice ateist insanın ümitsizlik halinde “ ALLAH” diye bağırması vs. gibi. Batmakta olan gemi ile, düşmekte olan uçakta “ ALLAHSIZ” insan olmazmış.

O Allah ki, yedirendir, yedirilen değildir. Tarihte meşhur bir laf vardır. “ Bütün yollar Roma'ya çıkar” diye. Bu dünyada da yaşayan her insanın yolu ahrete çıkıyor. Yolun sonu hep ahreti gösteriyor. İnkârla, isyanla, fuhuşla, köşe dönmeyle, yalanla, dolanla, yolumuzu cehenneme yöneltmeyelim. Lütfen kafanızı çalıştırın cehenneme giden her yol paralı yoldur. Cennete giden yollar da parasızdır.

Yeryüzünü post, Allah'ı dost edinerek yürüyelim.

www.kadirkeskin.net

kadirkeskin45@hotmail.com